

גל לבי

בראשות
הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

02 הרב יגאל כהן
דיבור רע על
עם ישראל

03 הרב משה פינטו
"חינוך" זה לא
"אילוף"

05 הרב יצחק פנגר
מילים
שפורחות ברוח

06 רגע של סיפור
משפחה מעל הכל

09 יש מזל לישראל
שאין אחד מהם
דומה לחברו

10 הרבנית מיטל דאודי
למה לקיים מצוות?

פרשת חקת

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי "אור החיים"
19:31	19:35	19:31	19:32*	כניסת שבת
20:22	20:26	20:22	20:23	יציאת שבת
21:17	21:22	21:18	21:21	ר"ת

* בירושלים: לנוהגים 40 דק' 19:12

אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

עלון מספר
456

כל מה שאתה קונה לכבוד שבת לא על חשבונך

הרב יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

לסמוך בלי גבולות

עד הלילה - לומד תורה. לא מדבר עם אף אחד, לא מעניין אותי אף אחד. רק רוצה ללמוד תורה. רוצה להיות תלמיד חכם.

משהו רע בזה?
הא, חלום טוב... לכאורה חלום טוב. בחור צעיר, נמרץ, ה' נתן לי כישרונות יחסית, ללמוד טוב, והרבנים שלי תמיד עודדו אותי, תמיד אמרו לי: "אתה מבין טוב, אתה לומד טוב, אתה מתקדם". אתה טוב, אתה טוב, אתה טוב... רציתי לפרוץ קדימה. בא הקב"ה והפיל אותי לדיכאון עמוק. נפילתי למחלת הדיכאון.

לא יכולתי ללמוד תורה - - -
מה קרה אז כשלא יכולתי ללמוד תורה? מה שקרה זה דבר מאוד פשוט - התחלתי לדבר עם אנשים, התחלתי ליצור קשר עם אנשים. בגלל שלמדתי פחות, התחלתי לתקשר עם אנשים, משהו שלא הייתי עושה קודם לכן. לפני כן לא הייתי מדבר עם אנשים, הייתי רק לומד תורה. עם אשתי בקושי הייתי מדבר, והנה, פתאום התחלתי לדבר עם אנשים.

היום, אני יושב ומדבר בפני ציבור גדול, אתם רואים אותי נותן הרצאות - שזה לא היה החלום שלי... החלום שלי היה מקום אחר, לתת לכם עכשיו פלפול בהלכה - בהלכות עגונות, בהלכות ממזרים, בהלכות בשר וחלב, בהלכות ריבית, בהלכות שבת, בהלכות ברכות - זה מה שרציתי לעשות. והנה היום אני מדבר על אמונה ובטחון בבורא עולם. אני מדבר על משהו אחר.

אני רציתי להיות דיין, והקב"ה עשה אותי מרצה... מה זה מרצה? נותן הרצאות לדתיים, חילונים, אנשים פשוטים... סחבק, אהלן אחי, יושב עם אנשים שעות ארוכות, ומדבר על דברים שלא חשבתי לדבר עליהם מעולם.

מי יודע בעולם מה הכי טוב בשבילנו???

יש לך תסריט לחיים שלך
תחילת היום, קמתי בבוקר, רציתי להרוויח, אמרתי: "אללה, יום עסקים חדש, בעזרת ה' יתברך, היום אני

והייתה משוגע

כאן, אחים יקרים ואהובים, צריך להיות משוגע. אתם יודעים מה זה משוגע? משוגע - אין לו גבולות, הוא חושב מחוץ לקופסא. בן אדם נורמאלי חושב בתוך הקופסא, בן אדם לא נורמאלי חושב מחוץ לקופסא.

מה זה מחוץ לקופסא?

הוא סומך על בורא עולם במאת האחוזים, שהקב"ה, ישתבח שמו לעד, ייתן לו מה שהוא רוצה, וייתן לו את זה בנחת, באלגנטיות, ביופי, בנשיקות מה שנקרא.

יש בן אדם עובד 12 שעות ביממה, לא רואה את הילדים, לא רואה את המשפחה. מקבל פרנסה - אבל אין לו חיים. ויש בן אדם עובד 6-7 שעות ביום ויש לו פרנסה בשפע, ישתבח שמו לעד, הוא סומך על בורא עולם.

יש בן אדם שכל היום הולך עם מסכות, סגור בבית, והוא לא נדבק בקורונה. ויש בן אדם נורמאלי, הולך עם מסכה, יוצא מהבית, מתפקד כרגיל, והוא גם לא נדבק בקורונה. אומר לך בורא עולם: "אני יכול לתת לך את המתנות שאתה רוצה לקבל, את הדברים הטובים שאתה רוצה לקבל - בדרך היפה, בדרך החיובית, בדרך שבה תראה את הטוב שלי בעיניים".

הוא מחכה לך...

בזכות המשבר סיפור אישי

אני, לפני 24 שנים, הייתי אברך בכלל, מאוד מתמיד. החלום שלי היה להיות תלמיד חכם גדול. מה זה תלמיד חכם גדול? תלמיד חכם שבקיא בכל ארבעת חלקי השלחן ערוך, כותב ספרים בעיון, פוסק, דיין, מורה הוראות בישראל. בקיצור, מהבוקר עד הלילה רוצה רק ללמוד תורה.

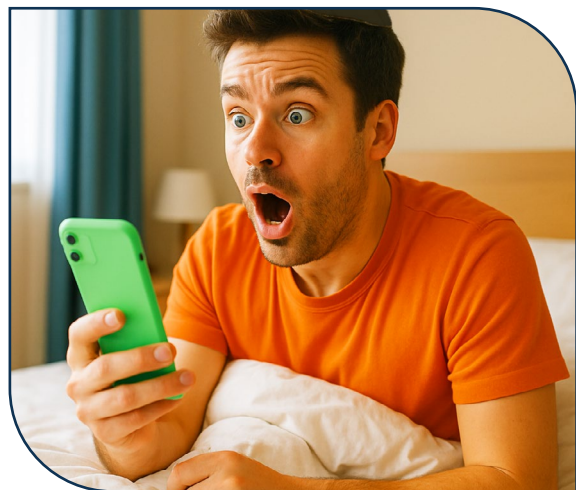
לא הייתי מדבר עם אנשים.

הייתי קם בבוקר, רץ להתפלל, קונה לי ליד בית הכנסת חתיכת עוגה, מגיע לבית המדרש, לוקח ספל של קפה, ספל של מים, יושב מהבוקר

התחזקתי מכאן

עשר תעשר...

בתחילת חיי הנישואים שלי, שמעתי את הרב בעניין אמונה ומעשרות, והיה לי ממש קשה לעשות את הצעד הזה ולתת מעשר.

ערב אחד החלטתי לתת, וכל זה קרה מתי שאני מחפש עדיין עבודה ואין לי שום מקור פרנסה.

ולמחרת בבוקר אני מתעורר משיחה בפאלפון ואומרים לי שיש בשבילי ראיון עבודה בול מה שחיפשתי.

כיום אני גם נותן 'חומש' (20%) בזכות הרב ברוך השם.

התחזקתם מהרב?

שלחו לנו ונפרסם בעלון <

anafeamalon@gmail.com

משלחן רבנו

לכבוד מורי ורבי ועטרת
ראשי הגאון הגדול ר'
יגאל כהן שליט"א.

בתקופה האחרונה
קיבלתי על עצמי
להתחזק באמירת

קריאת שמע שעל המיטה כל לילה, אבל הבנתי בשיעור תורה שאסור לדבר אחרי קריאת שמע המיטה, ואני מאוד מתקשה בקיום הלכה זו, ורציתי לשאול את כבוד הרב שליט"א, כיצד עלי לנהוג האם עדיף במצב כזה שלא לומר את קריאת שמע שעל המיטה כלל, או שיש איזה פתרון אחר לפי ההלכה.

בתודה מראש. אבינועם כהן ירושלים.

לכבוד ידידי היקר הר"ר אבינועם כהן הי"ו. החונה בעיר הקודש והמקדש ירושלים.

אודות שאלת כבודו בענין דיבור אחרי קריאת שמע שעל המיטה. והנני להשיב בקצרה.

כתב הרמ"א (סי' רלט סעיף א), ויקרא קריאת שמע סמוך למטתו, ואין אוכלים ושותים ולא מדברים אחר קריאת שמע שעל מטתו אלא יישן מיד שנאמר: "אמרו בלבבכם על משכבם ודמו סלה". ולכן כתב המשנה ברורה (שם סק"ד), שאם תאב לשתות או שצריך לדבר דיבור נחוץ קודם ברכת המפיל מותר אבל לאחר ברכת המפיל אסור שבזה יהיה הפסק בין הברכה לשינה ע"כ. וביאור הדברים היינו שכמו שאסור להפסיק בין הברכה לאכילה או בין הברכה למעשה המצווה, כן הוא גם בקריאת שמע שעל המיטה, אין להפסיק בין הברכה שהיא ברכת המפיל למעשה שהוא השינה, אולם בביאור הלכה (שם ד"ה סמוך למטתו), הביא בשם החיי אדם שהברכה היא על מנהגו של עולם, כלומר אינה פרטית על השינה של המברך אלא שבח כללי, וכמו ברכות השחר, ולדבריו גם אם קרה ובסוף לא ישן אין זה בגדר ברכה לבטלה כיון שהברכה היא על מנהגו של עולם, וכן כתב להוכיח מרן רבינו עובדיה זצ"ל בחזון עובדיה (ברכות עמ' תקה), ועל פי זה כתב שם שאם יש צורך כגון אם הילד בוכה מותר וצריך לדבר על לבו להרגיעו מותר להפסיק.

ולכן כתב בספר עמק יהושע (אחרון עמ' קסא אות יא) שעדיף להפסיק בדיבור כמה פעמים אחר ברכת המפיל, ובלבד שלא יישן אפילו פעם אחת בלי ברכת המפיל, והטעם לכך הוא כמו שכבר כתבנו שהברכה היא על מנהגו של עולם, ולכן גם אם קרה והיה ודיבר אין זה בגדר הפסק, וחס וחלילה ברכה לבטלה.

ולכן מסקנת הדברים היא שתמשיך לקרוא בכל יום קריאת שמע שעל המיטה ותשתדל כמה שניתן שלא לדבר לאחר ברכת המפיל, ואם בכל זאת קרה והוצרכת לדבר יש להקל וזה עדיף מאשר שלא לומר קריאת שמע שעל המיטה כלל.

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

ארווה 5,000 שקל". סוף היום, הולך לישון עם 500 שקל רווח. התוכנית שלי הייתה 5,000, אבל בורא עולם - שהוא הבמאי, הוא התסריטאי והוא המוציא לפועל - החליט 500 שקל. מי יודע יותר טוב מה טוב בשבילי - אני או בורא עולם?

אח יקר ואהוב: יש לך תסריט לחיים שלך.

יש לך דרך...

יש בן אדם אומר לך: "אני לא רוצה להתגרש", בסופו של דבר הוא התגרש. אשה לא רצתה להתגרש מבעלה, בסופו של דבר - בעונות הרבים - התגרשו. אומר להם

הקב"ה: בן אהוב שלי, בת אהובה שלי, תדעו לכם "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום" (משלי יט, כא).

יש רק אחד, יחיד ומיוחד, שיודע מה באמת טוב בשבילך!

הכל בזכות המשבר

הדיכאון שסיפרתי עליו, לפני 24 שנים, שזה לא רק דיכאון... לא הרגשתי מדוכא, הרגשתי חולשה, הרגשתי דופק מהיר, כאבים בחזה, כאבי ראש, כאבי גוף, לא יכול ללמוד, מתפוצץ לי המוח, לא יכול לקום מהמיטה בבוקר. הרגשות של בן אדם ששקע במרה שחורה.

רציתי להרוויח
אמרתי:
בעזרת השם היום
ארווה 5,000 ₪

היום, אני יכול להגיד לכם, אחים יקרים ואהובים, שאם שמעתם אותי פעם, אם התחזקתם ממני פעם, זה בזכות המשבר שעברתי לפני 24 שנים.

כי רק בורא עולם יודע מה טוב ליגאל כהן, רק בורא עולם יודע מה הדרך הטובה ביותר שיגאל כהן יצליח בחיים שלו. הוא לקח אותי למקום הזה, הוא הוביל אותי למקום הזה - לדבר, לחזק ולקרב את בניו האהובים, באמונה, בשמחה ובכל מידה טובה, והמקום הזה הוא בעצם מי שאני, המקום הטוב ביותר בעולם בשבילי!

ענפים

אל

תפספסו

<<<<<

שיעורים מחזקים בשידור חי

אמונה. מוטיבציה. זוגיות. עם הרב יגאל כהן!

בערוץ היוטיוב ענפים

ראשון ורביעי • 19:45

הלכה ואמונה

שלישי • 21:45

השיעור המרכזי לחיים מאושרים

הרב נריה ברבי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

כי יפול

הנופל ממנו (דברים כ"ב, ח')

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת אברך היושב והוגה בתורה, וכל כולו מלא ביראת ה' טהורה, שמכיר אישית אדם שנקלע לחובות, ואינו יודע מה לעשות שנים רבות, ובעקבות זה הגיע למצב נפשי קשה, ועשה מעשה אשר לא יעשה, לזה כסף מהשוק האפור, שמשם כמעט ואין דרך לחזור. וכאשר את הכסף לא הצליח להשיב, נפל למשכב ואת נשמתו לבוראו השיב.

ושואל אותו אברך בלב כואב, שאת אותו יהודי מכל הלב אוהב, האם מותר לו לספר על מה שקרה, שאחרים ילמדו ולא יכנסו לכזו צרה. וכמובן שמכוון בדבריו לתועלת, שאחרים לשוק האפור יסגרו את הדלת.

ואמרתי לו את אשר הרב זילברשטיין אמר (עלינו לשבח ויקרא עמ' רס"ב), שכאשר אומר הדרשן כזה דבר, יש בזה גם תועלת לנפטר, ולכן זה מותר, כי אינו מתכוין חס ושלום את הנפטר לגנות, אלא להדריך את האחרים מה לעשות.

ולסיום אומר סיפור על גדול ישראל, ושנוכח במהרה לבנין אריאל: הגאון הרב שטיינמן בסוף יום קבלת קהל, את משפחתו ומקורביו פתח ושאל: האנשים שמגיעים לכאן רוצים לדעת, איך ומה התורה לנו קובעת, ומה לנו היא מורה, ומה היא דעת תורה. וגם כשבאים לבקש ברכה, כל זה נובע מתוך הערכה, שהרב הוא שליח השם, ומזה האדם מתרשם, ורוצה לדעת מה לעשות, ומוכן להמתין ולחשות. ובשביל זה הוא בא אל הרב, כדי להיות על ידי ה' נאהב. ואם נסכם את הדברים, נמצא שעם ישראל היקרים, כולם אהובים כולם ברורים, כולם עושים ביראה רצון קונם, ומלאים אהבת ה' בלבבם. ואם כך מדוע אני שומע כל היום צרות? כי כולם פותחים את פיהם בצרורות. ועל זה אמר שלמה המלך, בצורה ברורה ולא רק בערך: "שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו" (משלי כ"א, כ"ב). וגם דוד המלך קורא בקול, ששמירת הלשון חשובה מן הכל. (תהלים ל"ד, י"ג-י"ד) ומי האיש החפץ חיים, ואת כל ימיו רוצה להנעים, ותמיד יראה רק טוב, וכולם ישמחו אותו לאהוב - לפני הכל לנצור את הלשון, ותהיה מצוה זו במקום הראשון.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1.)

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

ציצית שנקרעו בה שני חוטים האם היא כשרה?

תחילה אבאר אופן קשירת הציצית לצורך הבנת התשובה, ולאחר מכן נבאר את הדין במקרה הנזכר: בכל כנף מארבע כנפות הציצית קושרים ארבעה חוטים ארוכים שכופלים אותם ונעשים כשמונה חוטים, שבעצם הם ארבעה כפולים. ואם כן יוצא שכשנחתך חוט אחד מתוך השמונה הוא לא נחתך לגמרי, אלא יש כנגדו את חציו השני.

אבל אם הוא נחתך חוט משני צדדיו, דהיינו שנחסר חוט שלם מתוך הארבעה הכפולים, הציצית פסולה. ולכן נוהגים שבשעה שקושרים הציצית לעשות סימן, כדי לדעת שכל ארבעה שבצד אחד יש כנגדם חצי בצד השני, כדי שאם יקרעו שני חוטים מצד האחד נדע שיש כנגדם בצד השני ואין זה חוט אחד שלם. אבל אם לא עשו סימן כזה בזמן קשירת הציצית, אם נקרעו בציצית שני חוטים היא פסולה מספק, ואפילו אם הם מאותו הצד, כיון שיש לחוש שמא הם חוט אחד שנפסק כולו. ואם נחתכו שני חוטים משני הצדדים, הציצית פסולה. ואם נחתכו שני חוטים משני הצדדים, ואין לו אפשרות אחרת, אם נשאר מן הגדיל שיעור כדי עניבה, דהיינו 4 סנטימטר, יכול להקל ללבוש את הציצית כך, אך לא יברך, אבל אם נשאר פחות מהשיעור הנ"ל, לא ילבש הציצית כלל. (ש"ע סי' יב סעיף א. ושם בסעיף ג, ולענין הברכה עיין מג"א שם סק"ז ואכמ"ל)

מי שנזכר לאחר שקיעת החמה שלא הניח תפילין באותו היום כיצד יעשה?

אם כבר שקעה החמה אבל עדיין לא הגיע צאת הכוכבים, יכול להניח תפילין בברכה. ואם הגיע צאת הכוכבים, אבל עדיין לא הגיע זמן רבנו תם, יכול להניח תפילין אבל בלי ברכה. ולאחר זמן רבינו תם לא יניח כלל. (גמ' מנחות לו ע"א, ש"ע סי' ל סעיף ג. שו"ת יביע אומר ח"ו או"ח סי' ז אות ב, ילקו"י שם סעיף ו בהערה).

האם ניתן לברך בהבדלה על בשמים המיועדים לאכילה כמו נענע וכדומה?

מעיקר הדין מותר לברך ברכת בורא בשמים על מיני תבלין המיועדים לאכילה, ומכל מקום מצוה מן המובחר לברך על בשמים הנמצאים בכלי המיוחד להניח בו את הבשמים, וטעם הדבר כדי להראות חשיבות הברכה בשעת ההבדלה ומריח בהם ריח של מצוה. (ודע שלפי הזוהר הקדוש ישנה עדיפות לקחת הדסים בדוקא לברכת הבשמים במוצאי שבת. עיין בהערה בביאור הדבר). (גמ' ברכות מג ע"ב ש"ע סי' רטז סעיף ב, טור סי' רצז ס"ג, ספר הלכה ברורה שם בבירור הלכה ס"ק יא)

לגימות של הרבה ישראל הפרח שבקוץ

יום אחד בחור צעיר שאל את הרב שלו - מה ההבדל בין בית הספר לבין החיים? הרב ענה - בבית הספר מלמדים אותך שיעור, ואחר כך אתה מקבל מבחן. בחיים אתה מקבל מבחנים שמלמדים אותך שיעור.

במדבר, עם ישראל עבר מספר מבחנים ושיעורים. אחד מהם מובא בפרשת חקת. עם ישראל מתלונן למשה רבנו על המן, ולמה בכלל הוציא אותם ממצרים, ובעקבות זאת בורא העולם שולח בהם נחשים, שמתחילים להכיש בעם. בני ישראל מבינים את הטעות שהם עשו, והם מבקשים ממשה שיתפלל עליהם. אכן, משה רבנו לא שומר טינה, ומיד מתפלל. ואז, במקום שבורא העולם יסיר את הנחשים - הקב"ה לא מסלק את הנחשים, אלא מצווה את משה לעשות נחש נחושת, להעמיד אותו על עמוד גבוה, וכל מי שנשך - יסתכל על הנחש ויחיה.

איזה שיעור אנו יכולים ללמוד מפה?

א. די להתלונן. עם ישראל, אף על פי שהיה מוקף ניסים במדבר, במקום להודות, התלונן, ועל כך הוא נענש.

אבל מה הרעיון של נחש נחושת? למה הקב"ה לא פשוט העלים את הנחשים?

אלא הנחש מרמז על היצר הרע (תזכרו מחטא אדם הראשון), ואי אפשר להעלים אותו כעת, כיוון שיש לו תפקיד. הוא שליח מהקב"ה לנסות את האדם, לאתגר את האדם. אך מה יעשה מי ש"הכיש" אותו הנחש, מה יעשה מי שנפל ונכשל?

ב. תלמד - במקום להתייאש, תסתכל למעלה, תסתכל לנחש "בעיניים". אל תברח, תתמודד. ועם העזרה של הקב"ה, אתה יכול להתרפא.

לסיים: איש אחד ביקש מה' פרח ופרפר, אבל ה' שלח לו קקטוס ותולעת...

חלף זמן, והוא בא לבדוק. להפתעתו הרבה הוא ראה שהקקטוס הוציא פרח מקסים, והתולעת הפכה לפרפר משגע.

דרכו של ה' היא טובה, גם אם נדמה לנו שלא. אם ביקשת משהו וקיבלת משהו אחר, סמוך עלי! הוא יודע מה אתה צריך ברגע זה. זה לא בהכרח מה שאתה מאחל לעצמך, אלא מה שאתה צריך!

אם לא תקבל את כל משאלותיך, אל נא תהיה ממורמר. כי הקוץ של היום יכול להיות הפרח של המחר.

■ "החיים הם 10% מה שקורה לנו ו-90% איך אנחנו מגיבים לזה."

סיפורו של יוסי, אברך שלמד להאמין

בין דף הגמרא למכתב מעורך הדין

"בין דף הגמרא - למכתב מעורך הדין"

שמי יוסי. אברך כולל, משתדל לשאת בעול התורה והיראה, לבנות בית של אמת. שנים חיינו בצניעות אני ורעייתי היקרה, לא חסכנו - אבל גם לא התפנקנו. ואז הגיעו השנים הקשות.

המצב בבית השתנה ברוך ה', נולדו לנו ילדים חמודים ומתוקים, איתם הגיעו ההוצאות שחשבתי שאני מסתדר - אך פתאום נקלעתי בחובות שלא ידעתי איך להתמודד איתם. השיא הגיע ביום שבו מצאתי מכתב בתיבת הדואר. מכתב רשמי, קר, מעורך דין: התראה לפני הוצאה לפועל. כשכולם הלכו לישון בלילה, ישבתי על הקצה המיטה, הראש בין הידיים, והרגשתי - שזהו. נשבר לי, "אני אברך יום שלם, אני מוסר את הנשמה לתורה. למה כל זה מגיע לי?" בתוך הבכי, דיברתי עם בורא עולם: "אני לא מבקש עשירות. רק תן לי לפרנס את הילדים שלי/שלך בכבוד. תן לי להמשיך ללמוד את תורתך הקדושה שאני כל כך אוהב, בלי לחשוב כל רגע מאיפה יבוא עוד שקל."

באותו רגע - משהו בי התבהר. קמתי, ניגבתי את הדמעות, אמרתי לעצמי בקול: "אני לא עוזב את הכול. אבל אני גם לא נשאר קפוא, חייבים לקום ולעשות."

בערב, דיברתי עם אשתי. שיחה כואבת, אבל כנה. יחד חיפשנו פתרון. לפתע עלה לי רעיון, תגידי, אמרתי לאשתי, החלות הנפלאות שאת תמיד אופה לשבת, כולם אוהבים את החלות האלה.

אולי ננסה למכור אותם בימי שישי?

היא חייכה במבוכה, אני, אמכור חלות? מצאת לך? אבל אני כבר ראיתי את ההצלחה, את עוד תראי בכל העולם ידברו על החלות שלך.

היא קיבלה פתאום אומץ ואמרה, אנחנו הולכים על זה, וה' יהיה בעזרנו. ניסיתי להתחיל, עשיתי מפגשים. פרסמנו מודעה בהתחלה - אף אחד לא הזמין. אבל לא ויתרנו. שבוע אחרי שבוע, באמונה, בהתמדה. לאט לאט - זה התחיל לזוז. שכנה לשכנה, אחותי פרסמה בקבוצת נשים, לקוח הגיע - וחזר עם חבר.

המשכתי ללמוד, היא המשיכה לאפות. היום ברוך ה', ההכנסה התייצבה. אחרי שלושה חודשים - החוב נסגר. לאחר חצי שנה - כבר חיינו בשקט. לא בפזרנות, אבל בכבוד.

אבל הכי חשוב? חזר לי השקט בלב. תחושת שליחות. של עשייה מתוך אמונה, לא מתוך ייאוש. היום אני לעצמי ולכולם - חשבתי שהמכתב מעורך הדין גומר אותי. לא ידעתי שהוא יהיה דווקא הטריגר להצלחה.

כי לפעמים, רק כשאין כבר על מי להישען - אתה מגלה שאתה נשען על הקב"ה. ואז - אי אפשר ליפול."

עזרו להם לצאת
אל המרחב

03-8000-770

יש משפחות שלא מצליחות לצאת

מהמיצר

גם בימים כואבים - נולדות שמחות.
ואתם יכולים לקיים סגולה נפלאה
שמוסיפה ברכה ביום השמחה שלכם:
תרומה חדיפעמית שתזכה 200 איש
לארוחה חמה.

האושר הצרוף שנשקף מפניה, בכל פעם שהביטה בתינוקה הקטן, היה מהפנט.

מזה עשרים שנה שאני עובדת בתינוקיה בבית החולים ומעולם לא ראיתי כזה מבט. כמובן שכל יולדת שנכנסת לתינוקיה נראית מאושרת. לאחת מבט עייף יותר, לשניה פחות, אחת נראית כאובה והשניה קצת מותשת, אבל בהחלט האושר והחיוך על הפנים הוא המכנה המשותף בין כולן.

ועדיין. לאשה הזו היה משהו מעבר. היא כמעט ולא החזירה את תינוקה לתינוקיה, רק כשהיה זקוק למקלחת ולבדיקות הכרחיות. רוב הזמן הוא היה אצלה, חבוק בזרועותיה. בפעמים הבודדות בהן היא נכנסה אלינו, הייתי מנסה לשאול אותה בעדינות... 'אולי כדאי לך ללכת לנוח? אני מבטיחה לך שאנחנו משגיחות על התינוקות כעל האוצרות היקרים ביותר שלנו, אין לך מה לדאוג. אל תשכחי שאת יולדת! לכי, תנוחי, תאגרי כוחות. בבית בעז"ה יהיה לך מספיק זמן עם הבייבי, עכשיו תסמכי עלינו ותנוחי'. וכל פעם היא הייתה מהנהנת בראשה בביישנות, מפטירה לי משהו כמו... את צודקת אבל... ולוקחת אותו בחזרה לידיה האוהבות. הייתי מביטה בה מהצד ומחייכת... 'נו אולי היא אמא לילד ראשון שכל כך מתרגשת מזה שקיבלה כעת את התואר הנכסף... גילה הבוגר מעט יכול אף הוא להעיד על התרגשות מיוחדת אם אכן זהו ילדה הראשון, אבל תפקידי היה לטפל בתינוקות במסירות ולא לפתח קונספירציות לגבי התא המשפחתי שלהם ולכן עזבתי אותה לנפשה'.

דמעות של אושר

ביום השלישי שמתי לב שהיא לא החזירה את תינוקה כבר מערב קודם, על אף שאנחנו מבקשות להחזיר את התינוקות בשעה 7 בבוקר להחתלה ובדיקות רופא שגרתיות. רופא הילדים שהגיע בשעה 10 שאל איפה התינוק 'סגל' ואני פניתי לחדרה כדי לזרז אותה להביא אותו לביצוע הבדיקות. ביקשתי רשות להיכנס לחדרה ובמקום תגובה, שמעתי קול בכי חנוק. פתחתי את הדלת בעדינות ומצאתי אותה יושבת על מיטתה, ילדה עטוף בזרועותיה בחמימות והיא מנגבת דמעות אחרונות של בכי. "הכל בסדר???" שאלתי אותה, היא הנהנה בראשה ולפי המבט שלה, דמעותיה היו דמעות של אושר, לא של כאב. שמחתי בשמחתה. הבנתי שמשהו גדול עובר עליה, שזו אינה עוד "סתם" לידה וכנראה יש סיפור מרגש מאחוריה. לא לחצתי עליה רק ווידאתי שהיא בסדר וביקשתי ממנה להחזיר את התינוק לתינוקיה. אבל כנראה שהעומס הרגשי בכל אופן היה צריך להתנקז החוצה והיא החלה מספרת לי.

לידה כפולה

לגדל בחוכמה
 הרב משה פינטו
 ראש ישיבות 'פאר משה'
 ורב שכונות צפון פ"ת

לקבל את רצון ה' בשלמות גם כאשר לא מבינים

בפרשת חקת, אחד המסרים החינוכיים הבולטים בפרשה הוא החשיבות של ענווה, קבלת הדין, והיכולת להתמודד עם אתגרים גם כאשר הם נראים בלתי מובנים או קשים.

מצוות פרה אדומה: הינה חוק אלוקי מעבר להבנה השכלית הפשוטה של בן אנוש, ואיתה הפרשה פותחת שמטרת המצווה היא לטהר את האדם מטומאת מת, והתורה הגדירה את המצווה כ"חוקת התורה" - חוק שאין לו הסבר אלא גזירת מלך.

אכן מצוות "אפר פרה אדומה" היא דוגמא מובהקת לחוק אלוקי, שדורש מאיתנו לקבל את רצון ה' גם כאשר איננו מבינים את טעמו. ודווקא חוק זה שאינו מובן לנו ואין לנו השגה שכלית בו, דווקא הוא מטרה אותנו "מאבי אבות הטומאה" טומאת מת, ומתיר לנו להיכנס לבית המקדש בטהרה.

המסר כאן הוא עמוק ונפלא: לא תמיד אנו יכולים להבין את כל מה שקורה בחיינו, אך היכולת לקבל את הדברים באמונה ובצניעות ובשלמות נפשית ולדעת לקבל את הנהגת ה' איתנו באהבה, גם אם המצב קשה ולא מובן מדוע ולמה, זה המפתח לחיים של תורה וטהרה, שיודעים לקבל את רצון ה' בשלמות גם כאשר לא מבינים.

דבר זה רמוז נפלא במאמר הכתוב "שוית ה' לגדי תמיד", כלומר "שוים" בעיניי ואני מקבל את הנהגת ה' באהבה עלי, גם אם היא בבחינת "הוי-ה", שזו מידת הרחמים והחסד כשטוב לאדם בחיים, וגם אם זו בבחינת "לנגד" שזה מצב לעומתי וקשה לאדם, כאשר פוגעת בו מידת הדין.

אני יודע שמאחורי כל הדברים ניצב אדון הרחמים, שממנו יוצא רק טוב גם אם כרגע אני לא מבין.

וכך זה גם בחינוך, מסר זה מלמד אותנו ללמד את ילדינו כי לא כל דבר בחיים ניתן להסבר מידי. לעיתים, יש לקבל מצבים כפי שהם, תוך אמון שהם חלק מתוכנית גדולה יותר. ואכן זהו שיעור בענווה - עצם ההבנה שיש דברים מעבר לשליטתנו או להבנתנו, ושהציות והקבלה של הדברים הנאמרים מפי המחנכים וההורים, יכולים להוביל אותנו בהמשך לצמיחה והצלחה גם אם כעת אני לא נמצא בהשגת ההבנה להוראותיהם.

את הקרובים לנו, על מנת לחיות חיי תורה ומצוות, בקלות. זו הייתה עבורי תזכורת טובה להודות על כל רגע. היא נרגעה קצת והמשיכה בסיפורה, לא רציתי לזרו אותה שהרופא בתינוקיה בוודאי מחפש אותה שוב ושוב וממהר ללכת, ונתתי לה להמשיך לשפוך את לבה, מודה שגם הסתקרנתי לאן עוד סיפורה יכול להתפתח.

ללדת מחדש

"כשגיליתי על ההריון בשעה טובה, החלטתי להתקשר לבני הגדול, ולנסות בפעם המי יודע כמה, להחזיר את לבו אליי, אולי בזכות הבשורה המשמחת הזו משהו בו יתרכך. לא האמנתי אבל זה אכן עזר, הוא החל להשלים עם כך שזו הדרך שלי ויהי מה. ואולי המפלט לא כזו גדולה כמו שהיא נראית לו. כנראה גם העובדה שהוא הולך להפוך לאח גדול, סקרנה וריגשה אותו והוא לא היה מוכן לוותר שוב. במשך ההריון הוא החל להגיע לביתנו יותר ויותר, היה יושב איתנו בארוחות ערב, מספר איך עבר עליו היום, וב"ה הצלחנו להשלים מעט מהפערים שהיו לנו במשך השנים האחרונות."

ועכשיו, בדיוק לפני שנכנסת ותפסת אותי ממררת בכי של התרגשות, שמחה ואושר, דמעותיה זלגו וקטעו את המשך הסיפור, הגשתי לה טישו והיא המשיכה "היה זה כמה דקות אחרי שבני עזב כאן. מהרגע שילדתי הוא מתקשר כל כמה דקות, לשאול אותי איך הקטנצ'יק ומה שלומו". היא מספרת בחיוך רחב ומרגש "וברגע הראשון שהתאפשר

לו הוא קפץ לכאן, החזיק את התינוק בידי במשך חצי שעה ופשוט מירר בכי. יכולתי לראות איך כל השנים הקשות שעברו עליו חולפות בראשו, את הקונפליקט בין הצורך של אמא קרובה ואוהבת לבין הקושי לקבל את הדרך החדשה בה היא הולכת. ולא יכולתי לבקש מהקב"ה סגירת מעגל יותר מושלמת מזו."

כבר לא ניסיתי לנגב את הדמעות הזולגות, ומשפט הסיום שלה העביר צמרמורת בגבי, "אני מרגישה כמו לאחר לידה כפולה. זכיתי ובני הגדול חזר אלי, כאילו ילדתי אותו מחדש."

את ביקור הרופא היא כנראה תשלים כבר מחר, אבל אני זכיתי בשיעור לחיים פלוס סיפור מרגש מאין כמותו.

ניתוק לטובת החיבור לבורא

נישאתי לפני 17 שנה ולאחר שנתיים נולד לי תינוק יפה תואר. אם היית רואה אותי אז, כנראה לא היית מזהה את האשה שמולך היום. הייתי חילונית לגמרי, בלי שום זיקה או קשר לדת, וגם בעלי היה כזה. חיינו חיים מאושרים וגידלנו את הילד הכי מתוק בעולם.

לאחר 12 שנה, נקלעתי לסיטואציה שגרמה לי להתחיל לחפש את האמת. ולאט לאט לשמור מצוות. זהו סיפור ארוך בפני עצמו איך הגעתי לזה, וכל התהליך שעברתי, אך אני לא אלה אותך בפרטים. בעלי ממש לא התחבר לעניין ולצערי הרב דרכינו נפרדו. לקחתי את החזרה בתשובה כל-כך ברצינות, שהחלטתי שזה יותר חשוב לי מכל דבר אחר בחיים. ניסיתי לשמר את הנישואים האלה בכל דרך, לשכנע אותו שאפשר לחיות ביחד גם אם השקפותינו שונות, אך לצערי זה הגיע למצב שהוויכוחים גברו והיינו סביב הנושא הזה כל יום, כל היום עד שלא יכולנו לחיות יותר ביחד. עם זאת עוד יכולתי להתמודד, אבל מה שקרה

בעקבות כך הוא שגם הבן שלי לא אהב את הדרך החדשה שלי והחל אט אט להפחית את הקשר. אין לך מושג מה זה לאבד משפחה בזמן כה קצר. מאשה נשואה ומאושרת, אמא אוהבת ומסורה, הפכתי לאשה בודדה שהבן שלה עושה טובה ומתקשר פעם בשנה לאחל לה שנה טובה. הנסיון היה קשה מנשוא, היו ימים שכמעט ונשברתי וחשבתי להגיד לבני שאני עוזבת את הדרך החדשה שלי, ולו בשביל שיחזור להיות איתי בקשר קרוב. אבל ה' עזר לי וצלחתי את הנסיון הזה

כל יום מחדש. עוגמת הנפש הזו רק גרמה לי להתקרב אליו יותר, להתפלל שיבואו ימים טובים יותר, ולהאמין שרע לא יכול לצאת לי מהסיפור הזה.

ובאמת לא ארך זמן רב והקב"ה זימן לי את המתנה הכי מדהימה שיכולתי לבקש. הכרתי בן זוג אוהב ומכיל, חוזר בתשובה כמוני, וביחד ב"ה זכינו לילד מדהים וטהור, כן, זה שאני אוחות כעת בידיי, וכפי שאת רואה אני לא מפסיקה להתרגש ממנו כבר כמה ימים..." ניגבתי דמעה סוררת שהתגנבה לה מעיניי. באמת סיפור מרגש. איזו עוצמה. איזו אמונה. כמה היא הייתה מוכנה להפסיד, על מה היא הייתה מוכנה לוותר כדי להתקרב לבורא. ואנחנו, שנולדנו ככה, וביום יום קצת נשחקים מדי פעם, לא מעריכים מספיק את העובדה שלא היינו צריכים להתאמץ, לא נזקקנו לעזוב

הנסיון היה קשה
 מנשוא, היו
 ימים שכמעט
 ונשברתי וחשבתי
 להגיד לבני שאני
 עוזבת את הדרך
 החדשה שלי ולו
 בשביל שיחזור
 להיות איתי
 בקשר קרוב.

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

דרך
חדשה

הברכה של מחר

מאמץ משתלם

מספר חודשים לאחר שנפתחה ישיבת "פורת יוסף" תכב"ץ מונה רבי אליהו לופס זיע"א לרב בישיבה, חמש עשרה שנים הרביץ תורה בתלמידיו עד לפטירתו. אחר כל תלמיד היה רבי אליהו עוקב בלב דואג, לראות מה מצבו הן מבחינה רוחנית והן מבחינה גשמית, היו אלו ימים קשים, העניות היתה קשה, משפחות רבות היו נלחמות בהישרדות כלכלית, התלמידים היו מגיעים לישיבה על בטן ריקה, פרוסת לחם שחור מרוח במעט שמן זית היה לסעודתם העיקרית.

באחד הימים שם לב שאחד מבחירי תלמידיו הנער המתמיד עובדיה, לא הופיע בין כותלי הישיבה, מקומו של הנער הצעיר נפקד, אך לא מלמד כרבי אליהו יעבור על כך לסדר היום, כל תלמיד היה כבבת עינו, ניגש רבי אליהו אל ראש הישיבה רבי עזרא עטיה וסיפר לו על העדרותו של אותו תלמיד, כששמע על כך ראש הישיבה, מיד ללא שהות רץ לביתו של הנער, שם סיפרה להם אימו הצדקת כי בנה הלך הבוקר לעזור לאביו במקום עבודתו.

בשומעם זאת נחפזו והלכו אל השוק, שניהם לבושי גלימות רבניות פילסו להם דרך בין הרוכלים בשוק הצפוף, כשהבחינו רוכלי השוק בדמויותיהם עטויות ההוד של הרבנים, מיד החלו להתלחש ביניהם: מה מחפשים ראש הישיבה ורבי אליהו בשוק? בפתח אחת החנויות פגשו את התלמיד סוחב שקים על גבו. נכנס רבי עזרא לתוך החנות כדי לדבר עם אביו. כשהבחין בו אביו תמה ושאל: "מהי הזכות שנפלה בחלקי שראש הישיבה הטריח עצמו לבוא אלי לשוק?" "מדוע לא הגיע בנך היום לישיבה?" שאל ראש הישיבה. השיב האב: "כבודו יודע קושי הפרנסה גדול עד מאוד, פרנסת בני ביתי מטלת עלי מה אעשה? זקוק אני לעזרתו של בני..."

"אם כך" נענה ראש הישיבה תוך כדי שהוא פושט את גלימתו, "שלח את בנך לישיבה ואני אעזור לך במקומו בכל אשר תחפוץ". לזאת לא הסכים האב והוא מחה נמרצות ואמר: "חלילה לי מלבוזת את כבוד התורה, חס ושלוש שכבודו יעבוד אצלי? לזאת לא נתכוונתי!" "אם כך" פסק ראש הישיבה "בנך ישוב עתה עמנו לישיבה וה' יתברך ישלח ברכה במעשה ידיך" וכך שב הנער עובדיה לחסות בישיבה בצילו של ראש הישיבה ולימים הפך אותו נער לרבן של כל ישראל הלוא הוא מרן פאר הדור רבינו עובדיה יוסף זיע"א.

הרב רפאל אוחיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

אומנות
האהבה

מה מלמדת אותנו הפרה האדומה

"אמא, למה השמיים כחולים?" "כי האטמוספירה מפזרת את האור הכחול בצורה טובה יותר." "אבל למה היא מפזרת דווקא את הכחול?" "כי לאור הכחול אורך גל קצר יותר..." "ולמה לאור כחול יש אורך גל קצר?" "ככה זה פשוט עובד." "אבל למה ההההה?"

אם יש לכם ילדים, אתם מכירים את שרשרת ה"למה" הבלתי-נגמרת הזו. בשלב מסוים אתם מגיעים לתשובה האולטימטיבית: "ככה!"

בפרשת חקת אנחנו פוגשים את מצוות פרה אדומה - המצווה המסתורית ביותר בתורה. פרה אדומה תמימה נשרפת לאפר, האפר מעורבב במים, וכשמזים אותם על אדם טמא - הוא נטהר! אבל (וזה ה"אבל" הגדול) - הכהן שמכין את התערובת ומוזה אותה, נטמא בעצמו! מה??? איך אותם מים בדיוק מטהרים את הטמא ומטמאים את הטהור?

זה מזכיר לי את רוני ודנה, זוג שהגיע אליי לייעוץ. "אני לא מבין אותה", התלונן רוני, "היא מתעקשת שאני אודיע לה כשאני מגיע הביתה. זה כל כך מעצבן! אני מרגיש כמו ילד קטן!"

"ואתה לא מבין למה זה חשוב לה?" שאלתי.

"ממש לא! היא יודעת שאני אגיע, אז למה להודיע?" דנה שתקה רגע, ואז אמרה בשקט: "אבא שלי עזב כשהייתי בת 8. הוא פשוט לא חזר הביתה יום אחד. אף פעם לא ידענו מתי הוא יבוא..."

פתאום ההתעקשות ה"מוזרה" קיבלה משמעות עמוקה.

בזוגיות, אנחנו נתקלים שוב ושוב ב"פרות אדומות" - דברים שבן או בת הזוג עושים שנראים לנו חסרי היגיון לחלוטין. מרגיזים. מטורפים. בלתי נסבלים!

המפתח הוא להסתכל על המחבר, לא על המוזרות.

שאלו את עצמכם: מה טוב באדם הזה שאני אוהב? מה אני מעריך בו? ומתוך ההערכה והאהבה הזו, נוכל לקבל גם את הדברים שקשה לנו להבין.

ויותר מזה - כשאנחנו עושים משהו שחשוב לבן הזוג שלנו, למרות שאנחנו לא מבינים בכלל למה זה חשוב לו - זה בדיוק רגע השיא של האהבה! זה העוגן החזק ביותר של הקשר!

כשרוני התחיל לשלוח הודעות קצרות "אני בדרך הביתה", דנה הרגישה אהובה באופן שלא חוותה מעולם. לא בגלל המעשה עצמו, אלא בגלל המסר העמוק: "אני מוכן לעשות דברים שאני לא מבין, רק כי הם חשובים לך".

זוהי בדיוק אותה אהבה שעם ישראל הראה לקב"ה כשאמר "נעשה ונשמע" - נעשה גם אם עוד לא שמענו את ההסבר. כי כשאנחנו אוהבים באמת, אנחנו מוכנים ללכת שבי אחרי האהוב עם עיניים עצומות.

הרב קוק כתב שהאהבה מקלקלת את השורה - היא גורמת לנו לצאת מהסדר הרגיל, מההיגיון הצפוי. וזה בדיוק הדבר הכי יפה בה.

אז בפעם הבאה שבן או בת הזוג מבקשים משהו שנראה לכם מוזר - תזכרו את הפרה האדומה. לפעמים, הקסם הכי גדול של האהבה מתרחש דווקא כשאנחנו לא מבינים, אבל עושים בכל זאת, מתוך אהבה טהורה.

הצטרף להפצת
עלוני השבת
ותן לעוד משפחות
ליהנות מהתוכן
ולהתחזק - בזכותך!
| 03-8000-770 |

תפיץ. תזכה.
לאחר

6 חודשי האלול
בין המצרים

רוצה להפיץ קרבה אמיתית?
דווקא עכשיו, בתוך הצמצום - יש מקום
לחיבור עמוק ולקרב את הגאולה.

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת
"שלום רב" באשדוד

מפנקסו של מחנך החינוך האותנטי

מדי שבת
הרב אחיה עובדיה

מתוך ספרו של
מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

מצות כיבוד הורים

ר' יעקב הלפרין שהקים את שכונת "זכרון מאיר" בבני ברק, לא זכה לקיים מצות כיבוד אב ואם, כי הוא התייתם מאביו ואמו בגיל קטן, וכל הזמן רצה לזכות במצוה הזאת. פעם אחת פגש רב אחד מתל-אביב, ואותו רב סיפר לו שיש לו הורים שהיו בשואה ועכשיו עלו מפולין, ואין להם כסף כדי מחייתם, וגם לו אין כסף כדי לפרנס אותם. אמר לו ר' יעקב: אני מוכן לקחת עלי לפרנס אותם, אבל יש לי תנאי אחד, אני רוצה שהמצוה הזאת של כיבוד הורים תהיה שלי, שאני אקבל את השכר על המצוה הזאת. אמר לו: אני לא מוכן לוותר על השכר של מצות כיבוד אב ואם! ור' יעקב אמר: אני משלם, אז אני רוצה את השכר. אותו רב הלך לחזון איש וסיפר לו מה היה, אמר לו החזון איש: מה אתה חושב על השכר? בשביל כיבוד הורים צריך לעשות הכל ואפילו להכנס לגיהנם! מה אתה דואג לשכר? הקב"ה יכול לתת שכר גם לך וגם לו, וכי חסר לקב"ה?!

מצות כיבוד אב ואם

למדנו מהחזון איש שני דברים: דבר ראשון, שבשביל כיבוד הורים לא עושים חשבון, ואפילו להכנס לגיהנם. ודבר שני, לקב"ה לא חסר שכר לתת לזה ולזה באותה מדה. ר' יעקב יקבל שכר כי הוא נותן את הכסף, ואתה תקבל שכר כי אתה המַעֲשֶׂה, אתה נותן להם את האוכל ועוזר להם.

התורה אומרת בפרשת ואתחנן (דברים ה, טז) על מצות כיבוד אב ואם - "כבד את אביך ואת אמך... למען יאריךוך יימך ולמען ייטב לך". מה הכוונה? כשאתה מכבד את ההורים שלך, אז כשאתה תזקין הילדים שלך גם כן יכבדו אותך ויעזרו לך. התורה אמרה "למען יאריךוך יימך", אבל מה שווה אריכות ימים ואתה זקן וחולה וסובל? לכן התורה המשיכה "ולמען ייטב לך" - יהיו לך חיים טובים, כי הילדים שלך גם כן יעזרו לך ויכבדו אותך.

הפרשה עוסקת בענין פרה אדומה, יסוד הענין הוא: "חוקה חקתי ואין לך רשות להרהר אחריה". סוד פרה אדומה לא נתגלה. וצריך להבין מה המסר של התורה בזה שטעם פרה אדומה נסתר, ועוד חז"ל אמרו בלשון כזו: חוקה חקתי ואין לך רשות להרהר אחריה. התשובה נעוצה בחינוך המודרני. כיום מסתובב שיטת חינוך מודרני הרסנית, מנותקת מהמציאות, הרסנית עד ליסוד.

השיטה: שצריך להסביר כל דבר, לא להסתיר, יותר להסביר, להתעסק עם הסברה, לא לתת כללים וגבולות ללא הסבר המניח דעתו של הילד המרדן, והם מרחיבים בהוכחות לא מהשטח.

וכאן נביא רעיון עצום הטמון בפרשה, התורה מלשון הוראה היא מורה לנו לדורות כיצד להתנהג, התורה לא תשתנה בשום זמן, ולא דרכי החינוך שלה.

ילד חייב גבולות, יתירה מזאת הוא מתחנך בתוך תוכו לגבולות, לו היה יכולת שהילד היה שקוף היינו מזהים את התחינה העמוקה שימו לי גבולות. המתנה הכי גדולה עבור ילד היא 'גבול', הנפש לא תמלא, לא שובעת, ולכן כדי שתתקיים בגוף גשמי היא חייבת 'גבול'. חלק מהבסיס של מדינה מתוקנת היא 'חוקים', כל בר דעת מבין שחייב 'חוקים' גם אם הוא לא מבין את 'סוד החוק' הוא בוטח במחוקק ה'חכם' שעשה זאת מתוך שיקול הדעת ומה בשר ודם כן מלך מלכי המלכים על אחת כמה וכמה.

כאשר אתה מבקש מילדך לעשות דבר מה או מציב גבול שלפי דעתך הוא לטובתו, והבן בא ושואל ומתעניין אני לא מבין, אתה אומר לו במילים פשוטות: תסמוך עלי. אני אוהב אותך וזה לטובתך.

במידה ותתרגל להסביר כל דבר, והוא ילמד, דבר שאני מבין אני עושה ומה שאני לא מבין אני לא עושה, הוא יותר לא יעשה מאשר יעשה.

ותירה מזאת כל 'היראת שמים' של האדם תלויה בחינוך, שילד מבצע כי אמרו לו גם בלי להבין.

כי ילד גודל ולא באמת מבין מדוע צריך לקיים תורה ומצוות, וממילא עול תורה ומצוות כבד עליו, כי הוא התרגל להבין למה הוא עושה ופתאום הוא עושה בלי להבין, וזה מטריד את מנוחתו ויורד ביראת שמים רח"ל.

אני לא אומר לא להסביר לילד, זה דבר טוב וחיובי אבל במינון הנכון, ולדאוג שיהיו דברים שיבצע: כי אבא אמר, כי אמא אמרה.

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגר
מראשי ישיבת "מבקשי פניך"

בני מזל סרטן

בני מזל סרטן צריכים לתקן עניין ראייתם החיצונית ותאווה, ואת תולדותיה שהם החמדה והקנאה.

כבר לימדנו מו"ר הרה"ג יגאל כהן שליט"א יסוד עמוק שיכול להביא את האדם לשינוי אדיר ומשמעותי בנושא זה, והוא, שנפש האדם ראייתה מופנת כלפי חוץ, שזה בעצם כל מה שחוץ ממני, מה שממני והלאה ולא מה שבי, וזה מעלה מודעות לחוסר, ולכמה מיוחד מה שחסר לי, ואז מגיעה חמדה לאותם דברים, כגון רכב טוב משלי וזוגיות טובה משלי ילדים טובים משלי כסף יותר משלי וכו' וכו' ולכמה טוב יהי לי כהשיג אותם, וממילא מביא גם לקנאה בכל מי שכן יש לו את מה שאין לי.

אבל כאשר האדם יחליף את ראיית העין מחיצונית לפנימית, שרואה מה יש ממנו ופנימה, דהיינו את כל מה שכן יש לו וכמה

מיוחד מה שיש לו, כמה מתנות נפלאות קיבל מבורא עולם, שזו בעצם המידה ההפוכה מן החמדה והיא מידת ההסתפקות שגם מבוססת על ראיית העין שזה כוחו המיוחד של בן מזל זה, שבכוחו לתקן מגלות לגאולה, מדיבת הארץ רעה של המרגלים שזה עניני עיני יורדה מים ללראות עין העין את השם יתברך (כמו שכתבנו במאמר השבוע הקודם)

ואז ממילא תבוטל הקנאה, שאין בכלל סיבה לקנאות באף אדם בשום רכב או זוגיות אלא מה שיש לי זה הכי מיוחד, רק את זה אני רואה, ובזה מגביר מודעות הן בכמות: דהיינו כמה יש לי, והן באיכות: כמה טוב מה שיש לי, ויוצא מכלל סכנת הכעס והעצבות והדיכאון כי אין בו חמדה, ובמקומה באה השמחה ותחושת סיפוק שנובעת מתכונת ההסתפקות שחווייתה היא שהכל יש לי.

בשבוע הבא נילמד לפרטים בעניין הזוגיות. בהצלחה...

יכול להתפרק לחתיכות ואת מרגישה שאת הקטנה טובעת בים ענק של בעיות.. את מחזיקה את הראש מעל המים כמה שאת רק יכולה עד שזהו, את מרגישה שבא לך להפסיק להילחם ופשוט לשחרר.. לטבוע. בדיוק ברגע הזה, ממש בשנייה האחרונה, מטיילת לה חתיכת עץ על המים.. מחכה למשוך אותך החוצה. היא רק רוצה שתישעני עליה ותתני לסערה לחלוף. לעיתים את לא צריכה לעשות דבר. הרי לא הכל בידיים שלך... לחתיכת העץ הזאת שמחזיקה אותך מעל המים קוראים אמונה. תדאגי שהיא תמיד תהיה שם. את חייבת אותה כדי לשרוד. אל תעשי כלום מלבד לשמור על האמונה שלך. בשעת הטביעה, שום דבר אחר לא יציל אותך.

החיילת הכי חזקה בצבא של בורא עולם!

ה' נותן את הקרבות הכי קשים שלו לחיילים הכי חזקים שלו! הרי מה ההגיון לתת קושי לאדם שמראש יודע שאין סיכוי שהוא יעמוד בו? אבל כשה' מסתכל עלייך, על הכוחות שבך, היכולות שלך, על כל המתנות שהוא נתן לך, על האופי החזק שלך, הוא יודע שאת היחידה שמסוגלת לעבור את זה! הוא יודע שאת ראויה לקבל את השכר האדיר שמחכה לך לאחר שיסתיים המשבר, הוא יודע מי את.. הוא יודע מה הוא רוצה לתת לך.. והוא לא מוכן לוותר על זה בעבור שום הון שבעולם! אז הוא נלחם, יחד איתך, בקרבות הכי קשים והכי כואבים שיש.. אבל הניצחון בקרב שווה את הכל. הקרב הזה יהפוך אותך להכי טובה שאת מסוגלת להיות! אם אנחנו רוצות באמת לעבוד אותו, אם כבר הפכנו להיות חיילות שלו,

בואי נהיה החיילות הכי חזקות בצבא שלו!

יש רגעים שהם משבר. שהכל מתפרק. שכל דבר שאת נוגעת בו מתקלקל. תזכרי, לעיתים ה' חייב לקלקל את התכניות שלך כדי שהתכניות שלך לא יקלקלו אותך. עזבי, אין טעם לשאול שאלות, הוא יודע מה הוא עושה. גם אם זה נגד הטבע שלך ונגד השכל שלך, ש ח ר ר י. לפעמים כל מה שאת צריכה לעשות זה לא לעשות כלום. רק לשחרר ולתת לו לנהל אותך. תני למשבר לחלוף. תני לעצמך את ההזדמנות לגלות כיצד כל הטירוף הזה קרה לטובתך. מבטיחה לך שאחרי הסערה תגלי כמה כוחות יש בך.

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

חשברים

יש תקופות בחיים שהן משבר. הכל לא הולך. הכל מתפרק. את מחפשת נחמה איפשהו ובכל מקום אליו את פונה את מוצאת עוד שבר, עוד קושי, עוד בעיה שצריך להתמודד איתה.

בא לך להרים ידיים. אני יודעת. את מרגישה שאין לך את הכוחות להתמודד עם הכל... את בנאדם אחד, כמה את יכולה לספוג בבת אחת? כמה אפשר לכאוב? כמה אפשר לסבול? כמה אפשר לעשות טוב ולקבל רע? "די, זה לא מגיע לי!"

יש נשים שמסתכלות עליו וחושבות שחיי מושלמים. אל תחשבי שבגלל שאני מודל לחיקוי לאמונה אין לי קשיים.. להיפך - ככל שאדם מתחזק, כך גם גדלים המבחנים, ככל שאדם נכנס לעומק, כך גדלים הגלים... אך כשהגלים מתחזקים, החזקים מתגלים... ואולי המבחנים גדלים, אבל הכוח להתמודד גדל אף הוא. השכר על המבחן גדל בהתאם. הכל

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם נשים חייבות בתפילה?

הנשים אינן חייבות בג' תפלות אלא בתפילה אחת ביום, ורשאית לבחור איזו תפלה שהיא רוצה, ועדיף שתתפלל תפלת שחרית. ואם רוצה להתפלל ג' תפלות דהיינו שחרית מנחה ערבית תבוא עליהם הברכה.

אשה נשואה האם חייבת לכסות את ראשה בשעה שמתפללת בביתה?

כן בהחלט. חייבת מן הדין לכסות את ראשה בזמן הברכות והתפלה, ואפילו אם היא מתפללת בביתה או בשעת ברכה חייבת בכיסוי הראש. ולכתחילה ראוי שאף נשים רווקות תכסנה את ראשן בזמן התפלה או הברכות.

האם נשים צריכות להתפלל בבית הכנסת?

אין הנשים חייבות בתפלת הציבור כיון שאינן מצטרפות למניין, ומכל מקום יש להן שכר על כך שהם עונות אחרי השליח ציבור על קדיש וקדושה וכו', אבל צריך להשים לב שלא יבוא הדבר חס וחלילה על חשבון גידול הילדים.

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

אחריות מחמיאה

מה? כל הבית על הכתפיים שלי?

כולם יודעים כי האשה היא מקור הכוח בבית, אם האשה שמחה כל הבית שמח, אם האמא צנועה הילדים מכובדים.

נשים רבות מתרעמות על עובדה זו ותוהות- היכן מקומו של הבעל? למה שהאחריות לא תחול גם עליו? איך הוא ישן כל כך טוב בלילה כשהילדה משתעלת?

מדוע אשת החיל מוטרדת מהכביסה והכיריים, משטיפת הבית והכנת האוכל?

למה רוב הבעלים לא מסוגלים פיזית לקפל כביסה כמו האשה?

ולמה הוא לא שם לב שהוא דורך על צעצועים בכניסתו לבית? ובכלל לא אכפת לו שהמפית בשולחן שבת מתאימה לכוסות?

כולנו יודעות (ואולי שוכחות) שהאשה בנויה אחרת מהגבר, אם נרצה ואם לאו. השם יתברך ברא את האשה מהצלע - מאיבר מוצנע, מוסתר.

לכן האשה יותר פנימית, יותר ביתית, אוהבת ודואגת לבית שלה.

היא המנוע של הבית - לא רואים אותו והוא לא אמור לעשות רעש, אבל הוא מפעיל את הבית כולו.

הגבר נברא מעפר, מה שכותבים על העפר נחקק לאחר כמה רגעים.

בדיוק כמו הסיפור רווי הפרטים שסיפרת לבעלך ולאחר שנייה הוא לא זכר את תחילת השיחה.

גם אם ננסה להילחם בזה, קרי לנסות לדבר שעות ולכעוס שהוא לא זוכר, לא מקשיב בכובד ראש, או לחילופין, להיות מתוסכלת מהעובדה שהכול על הכתפיים שלך ושהוא לא דואג לפרטים הקטנים שאת דואגת - זה לא יעזור. כי נבראנו שונים.

וזה לטובה, האשה מקבלת כוחות מחוזקים עבור זה.

לא שמענו מעולם את הרמטכ"ל או את ראש הממשלה מתלונן ואומר: "אוף, למה הכול עליי!"

הפוך - הוא שמח בזה. הוא מאוד רוצה את התפקיד החשוב הזה ומיידל שיבחרו בו שוב. ואת? נבחרת.

בכל יום ביומו שהקב"ה מחדש בטובו מעשה בראשית הוא לוחש באזנך: "נבחרת! להיות אשה בבית יהודי! אמא בבית יהודי! אחריות? בהחלט. אבל מחמיאה!"

תשמחי בעבודה שלך.

תעריכי כל פעולה קטנה שלך, היא ענקית בשמיים.

ואם כל זה לא שכנע אותך - אז קבלי טיפ!

בין כך ובין כך את עושה- אז עדיף לשמוח בעשייה ולבצע את אותן פעולות בחיוך ולא בפרצוף חמוץ וממורמר. את המרווחה הראשונה מהשמחה שלך...

וכשהיה אותו אדם פוגש בחברו, מיד היו מחבבים ומתחבקים זה לזה. וכן כשהיה שומע שיש מריבה בין איש לאשתו, לא היה זז מביניהם עד שהיו עושים שלום. לכן ככו לאהרון גם האנשים וגם הנשים. "כולם מבינים שלא פשוט להיפרד מדמות כזאת גדולה השואפת כל הזמן לשלום... וחייבים לשאול שאלה: כיצד שיקר אהרון? הרי כשהיה רוצה להשכין שלום בין הבריות - היה משתמש בשקר מסוים: היה אומר שהצד השני מתחרט ורוצה להתפייס... כיצד ייתכן הדבר?"

אז ראשית, נקדים ונאמר כי מותר לשנות מפני השלום. אבל חשוב שנבין נקודה עמוקה אף יותר: בעיני אהרון לא היה זה שקר כללי! אהרון האמין כל כך בבני אדם, שהם 'יצורים' בעלי לב טוב, שמה שגורם להם להיקלע למריבות זה רק מעטפת חיצונית של פחדים, עלבונות וכעסים, אבל בתוך תוכם הם למעשה מעוניינים בשלום. ומתוך כך הוא פעל. מתוך אמת גמורה שאכן הצד השני רוצה בשלום, הגם שלא הודה בכך...

ונשאל עצמנו: מי מאיתנו לא מעוניינת בשלום? כמה כיף להתהלך בעולם בתחושה שהלב שלי לא מריר על אף אדם, שאין אף אחד ש'יפתיע' אותי ברחוב ולא ארצה חלילה לראות את פניו... כל הסוד לברכה ושפע זה שלום! "אין כלי מחזיק ברכה - אלא שלום!" שבת שלום!

תאיר ארץ
מזכ"ל הרבנים
תאיר גולן

אלא השלום

"ויראו כל העדה כי גווע אהרן, ויבכו את אהרן שלושים יום, כל בית ישראל".

בפרשה שלנו מסופר על מות אהרון הכהן. העם שהיו בצער גדול בכו עליו 30 יום ומודגש לנו בפסוק שממש כל בית ישראל היו בצער על מותו.

כיצד ייתכן שעל מות משה רבנו נאמר: "ויבכו בני ישראל את משה", ואילו על מות אהרון נאמר: "כל בית ישראל"? על מותו של משה היו בצער הגברים, על מותו של אהרון היו בצער גם הגברים וגם הנשים, מדוע?

אומרים חז"ל במדרש אגדה לפרשת חקת: "גדול מה שנאמר באהרון יותר ממה שנאמר במשה. במשה - לא בכו אותו כי אם האנשים, אבל באהרון - בכו אותו האנשים ונשים, לפי שהיה רודף שלום ואוהב שלום ומשים שלום בין איש לאשתו ובין אשה לחברתה. ומה אהרן היה עושה? כשהיה שומע שהיו רבים שני בני אדם, או איש ואשתו, היה הולך לאחד מהם והיה אומר לו: 'חברך בא אליי ומצטער ומתחרט על שהכעיס אותך, וביקש ממני שאבוא אליך כדי שיוכל לבוא אצלך שתמחל לו'. ולא היה זז ממנו אהרון עד שהיה מסיר כל השנאה שבלבו, והיה משליך ביניהם שלום והולך.

לרכישה
היכנסו לאתר "יביע אומר"
או סרקו <<<

חדש!
סידור "יגל ליבי"
עם אימרות חיזוק
של מו"ר הרב יגאל כהן

יגל לנוער

הבית ובנה של שפרה לבית, וערכו את הסדר, וכשהגיעו לשלחן עורך, הוציאו הזוג צלחת של ירקות והחלו מכרסמים לשובע... ואילו שפרה ובנה הגישו לעצמם צלחות עם אוכל מגוון משובח ומגרה. לפתע בעלת הבית שאלה את שפרה "איך את מכינה את התבשיל הזה?" "אולי אני אטעם קצת"?!, ושפרה מיד קמה ומוזהה לה מכל טוב מאכליה, וגם בעלה נגרר אחרי רעייתו, ואכל משפע מעדניה של שפרה. וכאן שאלה שפרה את עצמה, מה קורה פה? הרי הם סיפרו לי שהם אוכלים רק ירקות. מאיפה הגיע להם התיאבון לבשר??? והתשובה לא אחרה מלהגיע. הזוג השבור פתחו את סגור ליבם וסיפרו, שהיו עשירים גדולים והקב"ה השפילם עד עפר, והם נצרכים לפת לחם. ומרוב בושה הם לא מעיזים לפנות לקופות החדש שבערים. ולכן הם אוכלים רק ירקות. ושבוע קודם ליל הסדר שאלה הגב' את בעלה, איך נסדרת? מה נעשה בליל הסדר? ואף הבעל ענה בשאלה: "יש בורא לעולם? אז הוא ידאג לנו!" ותסרית זה חזר על עצמו כל יום מימות השבוע, ואף בערב החג, ואף שתיים לפני החג היא שואלת מה יהיה, והוא שואלה יש בורא לעולם?... והנה 5 דק' קודם התקדש החג, הקב"ה אירגן להם שפע מאכלים בלי סוף. למותר לציין ששפרה שבידיה מפעל חסד סידרה אותם להמשך הדרך.

אחיי ואחיותיי

סיפור זה הוא אמיתי כמוכן, אך אותו הסיפור מתרחש אצל כל אחד ואחת מאיתנו בכל כך הרבה סיטואציות בחיים, והנה, מתי אנו מתפעלים? רק כשה סיפור צבעוני כמו הנ"ל... בורא עולם מצפה מאיתנו להיות שמחים ומאושרים עד גג העולם בכל שנייה וזאת על ידי שנבונן כמה ניסים הוא עושה עימנו בכל רגע ורגע. אין שמחה גדולה בעולם כמו הביטחון בבורא עולם. שבת שלום ומבורך!

הילדים מביתם אשר בעפולה לכיוון מודיעין. ושפרה שעדיין לא הספיקה עם הבישולים השאירה את בנה הגדול איתה כדי שיקח אותה למודיעין עם הרכב בתום הסידורים והבישולים. ובאמת יצאו שפרה ובנה עם רכב עמוס בתבשילים מדיפים ריחות משכרים, ומוזיקה רגועה מנגימה את הנסיעה, עד שמשוהו התחיל להשתבש...

פקק!!! הם צריכים להגיע לליל הסדר, כאשר משפחתם הגדולה והמורחבת מחכים לא רק להם אלא בעיקר לאוכל... והחדשות אינם מבשרות טוב, בנה המוכשר ניסה את מזלו בדרך עוקפת, אך גם היא לא הביאה את הבשורה, ושפרה ובנה מרגישים שהם מתחילים להסתבך.

והנה כעבור שעה, הם מבינים שאפילו אם הכביש יפתח עכשיו לגמרי, הם לא יספיקו להגיע טרם יתקדש החג, ולכן האם אמרה לבנה אם זהו רצון ה' כך נעשה. תכנס ליישוב הסמוך ונמצא משפחה שתהיה מוכנה לארח אותנו. ובאמת ראה הבן בכניסה לעיר בניין וחניה מתחתיו ונכנס לחניה. לפתע ראה בחור יוצא מהבנין וסיפר לו בקצרה את אשר קרהו עד עתה. והדגיש לו גם שיש להם אוכל לגדוד... הבחור הפנה אותו לבית הוריו בקומה הראשונה, והלך לבית הכנסת. שפרה ובנה נקשו בדלת בחשש, ובעלת הבית ההמומה הסכימה לארחם בביתה, אך אמרה שאין להם אוכל כלל וכלל, משום שהם אוכלים רק ירקות משום סיבות אידאולוגיות... ושפרה מצד שני סיפרה לה על הפקק... ועל האוכל הרב ששוכן בבטן המכונית.

בעלת הבית אמרה לשפרה נו... תביאי את האוכל לפלטה לאחר תפילת ערבית של ליל פסח, הגיעו בעל

חיזוק לנוער

הרב דוד פריז
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

אמא של הבית!

לאחר פטירתם הטרגית של שני ההורים, נותרה משפחת כהן המומה, כואבת וחסרה. אך האחות הגדולה "שפרה" לקחה על עצמה את ניהולו השוטף של הבית במסירות, ומילאה את תפקיד ההורים, גם אחרי שחיתנה את האחים והאחיות, וזאת בנוסף למפעל חסד שניהלה בחריצות ובהצלחה רבה.

השנה, לקראת פסח, החליטו המשפחה לעשות את ליל הסדר יחדיו, ומאחר שזו משימה מורכבת ולא פשוטה, האחות הגדולה שפרה לקחה את היוזמה על עצמה, וחילקה תפקידים כאשר היא לקחה על עצמה את הפרויקט הגדול:

הכנת האוכל, התרגשות ותכונה רבה הורגשה בקרב המשפחה, והנה היום הגדול הגיע.

שמואל בעלה של אשת החסד שפרה, נסע בבוקר עם

הזו מתונים בדין

שבת שלום אחים אהובים.

קרה לכם פעם ששפטתם את עצמכם לחומרה? שהרגשתם שאתם לא מספיק טובים, שלא מצליחים, שאולי כבר אין לכם סיכוי להשתפר? חז"ל במשנה הראשונה של פרקי אבות אומרים: "הזו מתונים בדין".

הפירוש הידוע הוא שלא נמנה לשפוט אחרים, אבל יש כאן גם מסר עמוק על איך אנחנו שופטים את עצמנו.

לפעמים אנחנו מתאכזבים מעצמנו. מרגישים לא מוצלחים, לא מתקדמים. ואז שופטים את

הרב יהונתן פרטוש
רב מדרשיית "ענפים" בני ברק

עצמנו בורירות - וגרוע מכך, גם שופטים את הקב"ה לחובה.

אבל זה שורש של טעות.

הקב"ה ברא עולם טוב, מושלם, וכל רצונו הוא רק להיטיב.

כשאנחנו דנים את עצמנו או את בורא עולם לכף חובה, אנחנו סוגרים את הלב - במקום לפתוח אותו.

אז בואו נלמד לדון את עצמנו לכף זכות.

לזכור שגם אם אנחנו לא מושלמים - אנחנו בדרך.

שבת שלום ומבורך!

סקה

יודעים את התשובה?
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

תשובה מפרשת אחרי - קדושים
מי שמתו אחיו מחמת מילה כתוב בספר האגור שצריך להניח תפילין בשבת ועכשיו לא נהגו בזה.

נראה אותך אולי

מיהו האדם המוזכר בתנ"ך שיש לו הכי הרבה שמות?

?

פרשת שבוע אירק

פרשת חקת

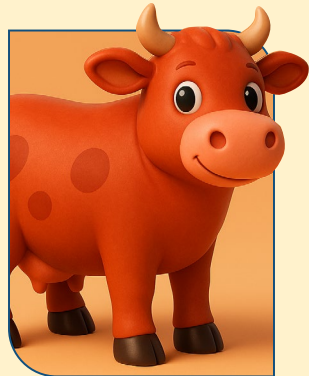
בפרשת חקת, ה' אמר למשה ואהרן: "תביאו פרה אדומה מיוחדת, תשרפו אותה, ותעשו ממנה אפר והאפר הזה יטהר אנשים שנטמאו" עכשיו, כל האנשים החכמים התחילו לשאול: "למה דווקא פרה אדומה? למה דווקא לשרוף אותה? איך האפר יכול לטהר?" הם לא הבינו בכלל! אבל משה אמר להם: "זה חוק של בורא עולם. לא תמיד אנחנו צריכים

להבין הכל. לפעמים אנחנו פשוט עושים מה שה' מבקש מאיתנו כי אנחנו אוהבים אותו ובטוחים בו."

גם שלמה המלך שהיה חכם מאוד, אמר פעם: "הבנתי הרבה דברים בתורה, אבל הפרה האדומה? זה סוד שרק בורא עולם יודע!"

ילדים יקרים ה' אוהב אתכם ורוצה ללמד אתכם דבר חשוב, כמו שאתם סומכים על אבא ואמא גם כשאתם לא מבינים למה הם מבקשים משהו מסוים, כך גם עם בורא עולם הוא יודע מה טוב לנו!

גם המבוגרים הכי חכמים לא יודעים הכל. זה לא אומר שהם לא חכמים.

בדיוק כמו שאתם עושים דברים בשביל ההורים שלכם כי אתם אוהבים אותם, כך גם אנחנו עושים מצוות כי אנחנו אוהבים את ה'.

זכרו ילדים מתוקים, לא צריך להיות מבוגרים כדי להיות צדיקים, גם אתם כבר עכשיו יכולים להיות צדיקים וקרובים לה' - פשוט תקיימו מצוות ותלמדו תורה באהבה ובשמחה כי זה מה שה' ציווה.

למכת בכורות היה הכי הרבה רייטינג כי זה היה הסוף של האח הגדול

בסדר הכל שאול היה מלך טוב, השם היה מרוצה ממנו עד אגג

אני חושב לפתוח בר בבית אבות ולקרא לו הסבים שותים

ואמיר מויאל

מצאו 10 הצאים

מהו

הפסוק למסע צהלה

הילד/ה הזוכה
דן משה
מרמת גן

תשובה מפרשת
אחרי' - קדושים:
"שבת שבתון היא לכם,
ועניתם את-נפשתיכם"

יודעים את התשובה
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

ברחוב חזון איש בבני ברק. לפתע הבחין באדם מבוגר סוחב סלים עמוסים. כשהתקרב - גילה שזהו הרב מאיר מאזוז! רץ אליו, ביקש ברכה. ואז שאל בפליאה: 'כבוד הרב, למה אתה סוחב את כל זה לבד? הרי הרב הוא ראש ישיבה גדול עם המון תלמידים! השיב הרב, בלי היסוס: 'זה כבוד שבת! צריך להתאמץ בשביל שבת קודש. 'כך סחב את הסלים הכבדים בגאון."

"מעבר להיותו פוסק וגאון בתורה היתה לרב ענווה נדירה, יראת שמיים, עיניים חכמות ולב שמח. זו הייתה גדולתו."

"אחד מתלמידיו הבולטים הוא הרב יגאל כהן

סרקו את הקוד וצפו
בסיפור צדיקים
בעריכת AI חדשנית
<<<

סיפור צדיקים

הרב מאיר מאזוז

"בתוך הסמטאות הצרות של תוניס, בצל בתי הכנסת העתיקים והקולות של לומדי התורה - עמד גאון וצדיק, הרב מצליח מאזוז. ראש ישיבת 'כסא רחמים'. אדם שכולו תורה, ענווה ומסירות לעם ישראל. תלמידים נהרו אליו מכל רחבי תוניסיה."

בוקר אחד, כששב מתפילת שחרית עטור בתפילין ובקדושה - נורה הרב מצליח למוות על ידי מתנקש מוסלמי. הקהילה כולה הזדעזעה, התלמידים היו שבורי לב."

שלושת בניו - הרב מאיר, הרב צמח והרב רחמים - זעקו לשמיים בתפילה לבורא עולם שדרכו של אביהם לא תיעלם ובהחלטה נחושה עלו לארץ ישראל, להפריח את התורה..."

"הרב מאיר מאזוז, אז רק בן 26, עולה לארץ הקודש עם כאב בלב ולפיד של תורה ביד."

מייד בהגיעו לארץ ישראל החל הרב מאזוז לגייס כספים ע"מ להקים פה בארץ הקודש את הישיבה של אביו, ולהמשיך להנחיל את מורשתו לדורות.

בענווה גדולה הוא דופק על דלתות, נענה לעיתים בקרירות ולעיתים בזלזול. ובכל זאת - הוא לא מתייash. ביישיבת 'כסא רחמים' בארץ ישראל - הוא מתחיל מכיסא. ושולחן. זה הכול."

בחורים צעירים, ספרדים, רבים מהם שחשו זרות בעולם התורה - מצאו ברכי מאיר דמות מחבבת. הוא אמר להם: אל תתביישו במסורתכם. אל תתחפשו. תגדלו כפי שאתם. כך הצליח, אחד אחרי השני, להכניס בחורים לישיבה. ובתוך היכל קטן - החל לגדול עץ אדיר.

"הישיבה שצמחה מתוך אבק וכאב - הפכה עם השנים לאימפריה של מוסדות תורה... מן הישיבה יצאו פוסקים, דרשנים, ודיינים, אלפי תלמידי חכמים."

הרב מאיר מאזוז - מורה דרך, פוסק, מנהיג. קולו נשמע בכל הארץ והעולם "סיפר הרב חיים זאיד שליטא, שהיה אז ילד קטן, שהתהלך

נפלאות הבריאה

ועוד דברים מדהימים:

- כרישים לא משמיעים קול - אין להם מיתרי קול בכלל! הם "מדברים" בתנועות גוף.
- חלקם שוחים במהירות של 40 קמ"ש, כמעט כמו מכונית בעיר!
- ויש להם חוש ראייה חד גם בתוך מעמקים חשוכים מאוד.

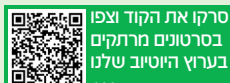
ועכשיו לעובדות חדשות:

1. יש כרישים זעירים שאפשר להחזיק בכף היד! הקטן שבהם באורך של מברשת שיניים.
2. כרישים יודעים לזהות תנועה של דג קטן במרחק עשרות מטרים - בזכות קו צד שעובר לאורך גופם.
3. העור של הכריש מחוספס כמו נייר זכוכית - הוא מחזיר מים במהירות ועוזר להם לשחות חלק.
4. הכרישים לא נופלים לשינה עמוקה - הם ממשיכים לזוז גם כשהם ישנים!

איזה פלא! איזו חכמה!

ברור שכל זה נברא בדיוק מושלם על ידי ה' יתברך. אז כאשר תראו פעם כריש - תזכרו: זה לא רק דג טורף גדול עם שיניים - אלא

הוא יצירה מדהימה של בורא העולם!

סרקו את הקוד וצפו
בסרטונים מרתקים
בערוץ היוטיוב שלנו
<<<

הכרישים

שלום ילדים יקרים!

היום נצלול יחד אל מעמקי הים ונכיר יצור מופלא: הכריש!

רוצים לדעת כמה הכרישים חכמים וחזקים? בואו נתחיל!

- לכריש יש חוש ריח כל כך חזק, שהוא מריח טיפה אחת של דם בתוך מיליוני ליטרים של מים!
- יש כרישים שחייבים לשחות בלי הפסקה, כי רק כאשר מים זורמים להם על הזימים - הם יכולים לנשום.
- ויש גם כאלו שלא מטילים ביצים, אלא משריצים גורים חיים! איזה פלא!
- הכרתם את כריש הפטיש? ראשו בצורת פטיש - והוא רואה כמעט ב-360 מעלות.
- ויש את כריש הלווייתן - הכי גדול בעולם, שאוכל רק יצורים קטנטנים במים, כמו פיל שיאכל רק גרגירי אורז!
- לכרישים אין עצמות - כל השלד שלהם עשוי מסחוס, כמו בקצה האף שלנו.
- וגם הפה שלהם מפתיע: יש להם שיניים רבות בשורות, וכאשר שן נופלת - מיד צומחת שן אחרת!

תודה שלא שכחתם אותי

מפעל החסד של הרב יגאל כהן מחלק מדי שבוע סלי מזון ומצרכים לכ-800 משפחות הזקוקות לכך.

בנוסף, "המסעדה" שלנו פתוחה מדי יום ומגישה ארוחת צהריים מכובדת לכ-200 ילדים ומבוגרים מעוטי יכולת.

לתרומות ולשותפות: **03-8000-770**

היו שותפים בחסד!

הספר שיכניס לכם שמחה לחיים

יגל ליבי בישועתך

ספר זה מיועד לכל יהודי שרוצה להכיר את הבורא יתברך ולדעת את דרכי הנהגתו בעולמו ולקיים את מצוותיו באהבה ובשמחה ומתוך ענווה ואהבת ישראל אמיתית.

לרכישה מהירה

סרקו את הקוד

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו > 03-8000770

נר תמיד

לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהדין בת זיוה ע"ה

לזיווג הגון
עדי מזל בת עליזה

לזיווג הגון
איתי בן אסתר

לעילוי נשמת
הרב יניב מונדני בן שושנה

לעילוי נשמת
מנחם בן בלומה אידל